

[Poul Andersen]

Socialdemokratiet giver tilsagn om positiv medvirken i udvalgsarbejdet.

Kai Dige Bach (KF):

Dette beslutningsforslag, som er fremsat af SF, har det formål at begrænse dødsulykker i forbindelse med fritidssejlad, og det er svært at forestille sig nogen, der kan være imod dette gode formål.

Vi kan måske være uenige om, hvilken fremgangsmåde der vil begrænse ulykkerne mest. Skal vi fortsætte og intensivere informationskampagnerne for brug af redningsveste – de kampagner, som de senere år virkelig har øget anvendelsen – eller skal vi ved lov fastslå, hvordan det skal være? Jeg er mest tiltalt af frivillighed. Jeg kan bedre lide, når vi danskere får gulerod, end når vi får pisk. Jeg tror mere på vejledning end forbud og påbud. Jeg tror stadig på, at man kan appellere til den menneskelige forstand og samvittighed. Hvis vi lovgiver, er jeg bange for, vi kommer til at kriminalisere nogle handlinger ved at give et påbud uden at have en levende chance for at kontrollere, om påbudet bliver overholdt.

Vi konservative mener ikke, dette er et særligt partipolitisk spørgsmål. Vi er ikke ude på at ulejlige en bunke borgere med uforståelige krav, men henvender os direkte til fritidssejlerne, hvoraf de fleste allerede benytter redningsveste.

Vi går ind for at bruge kræfter på at forhindre disse meningsløse ulykker, og vi vil gerne tilsige en positiv behandling i udvalget.

Pia Larsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Svend Heiselberg, ikke kan være til stede her i dag, har jeg lovet på hans vegne at fremføre følgende – og jeg vil gerne understrege, at det følgende er hr. Svend Heiselbergs ord og absolut ikke mine.

Spørgsmålet vedrørende krav om, at redningsveste skal være obligatoriske i alle båd-størrelser, har før været rejst. Personligt har jeg tidligere som organisationsmand for fiskerne stillet forslag om obligatorisk brug af redningsveste, og uanset om vi kan lide tvang eller ej, kommer vi ikke uden om, at brug af redningsveste ville redde menneskeliv.

Jeg indrømmer, at jeg ikke er et godt eksempel herpå, idet jeg, når jeg er på fiskeri, aldrig kunne få den tanke, at det uheld skulle ramme

mig, at jeg faldt over bord. Men vi ved, at det rammer alt for mange hvert år. Mange meningsløse ulykker ville kunne undgås.

Jeg har den opfattelse ligesom ministeren, at en udbygget oplysningskampagne kan have stor betydning, og vi vil støtte den tanke.

Jeg vil samtidig ved denne lejlighed pege på de mange, alt for mange, drukneulykker, der sker hvert år ved vore badestrande. Det er ofte udlændinge, der ikke er kendt med badeforholdene, som omkommer. Jeg synes derfor, at der i det mindste burde være en oplysningspligt, således at der på ethvert udlejningssted – sommerhus, hotel, campingplads m.v. – var behørigt oplysningsmateriale, som var tilgængeligt for de badende.

Venstre er positiv over for SF's beslutningsforslag.

Annette Just (FP):

»Kun en tåbe frygter ikke havet.« Det er en af de sætninger, vi efterhånden alle sammen kan, fordi vi har set det så glimrende i de OBS-udsendelser, som har været vist i fjernsynet og sikkert også mange andre steder.

Jeg tror, at frivillighedens vej, hvor man forklarer, at her er en fare, og at det er fornuftigt at have en redningsvest på, er og bliver den bedste mulighed. Det er også en god ting, at det er forældrenes ansvar at sørge for, at børn har redningsveste på. Med andre ord: Oplysningsarbejde er og bliver den bedste mulighed.

Påbud og straf er udansk, det er tåbeligt, og det kan ikke engang opretholdes. Man erkender da også, at man ikke kan kontrollere, om hver lille robåd har 4 redningsveste med sig, hver gang de skal ud på en lille tur på Furesøen, eller hvor man nu ellers skal sejle rundt.

Jeg tror, det bedste, man kan sige, er: Kun en tåbe tror på påbud og straf frem for oplysning. Fremskridtspartiet går ind for oplysning og frihed til den enkelte.

Addi Andersen (CD):

Beslutningsforslaget fra SF om påbud af redningsveste i småbåde og fritidsfartøjer er et forslag med mange gode intentioner. SF oplyser i sine bemærkninger antallet af registrerede dødsfald, og det er under alle omstændigheder for mange.

CD vil gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet have belyst, hvorledes de enkelte døds-